

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2019. évi április hó 18. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt vádlott és társa ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2019. év február hó 28. napján kihirdetett 28.B.686/2018/42. számú ítéletét **helybenhagyja** azzal, hogy I. r. vádlott helyesen 2016. március 12. napjáig őrizetben, 2016. szeptember 13. napjáig előzetes letartóztatásban, 2016. szeptember 14. napjától házi őrizetben volt, a bünygyi felügyelet utolsó napja 2019. február 28., a közügyektől eltíltást pedig mellékbüntetésként tekínti kízabottnak.

A végzés ellen további fellebbezésnek nínss helye.

I N D O K O L Á S :

A Fővárosi Törvényszék 2019. február 28. napján kihirdetett 28.B.686/2018/42. számú ítéletével vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 176.§ (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző és a (3) bekezdése szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntettében, és ezért 3 év szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltíltásra ítélte, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg, rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi lehetőségéről, az előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött időt a szabadságvesztésbe beszámította, III.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 176.§ (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés II. fordulat a./ pontja szerint minősülő kábítószer-kereskedelem vétségében, és ezért 3 évre próbára bocsátotta. Rendelkezett továbbá az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és a bűnygyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az ügyészség mindkét vádlott terhére, I.r. vádlottal szemben a szabadságvesztés és a közügyektől eltíltás tartamának emelése, míg III.r. vádlott esetében intézkedés helyett büntetés kízabása érdekében jelentett be fellebbezést. Fellebbezésének indokolásában arra hivatkozott, hogy bár az időmúlás a vádlottaknak fel nem róható okból következett be, így az enyhítő körülményként értékelendő, de annak hossza meg sem közelíti I.r. vádlott esetében a büntetési tétel alsó határát, így esetében csak csekély súllyal vehető figyelembe. A vádlott az elfogását megelőzően elhúzódo időn keresztül kereskedett kábítószerrel, ezért még a jelentős súlyú enyhítő körülmények figyelembe vételével sem indokolt a Btk. 82.§-ának az alkalmazása, ugyanakkor az enyhébb végrehajtási fokozat megállapítását nem kifogásolta.

III.r. vádlott büntetett előéletű, korábbi elítélése nem kábítószerrel, hanem más tudtamódosító szerrel függ össze, erre tekintettel vele szemben intézkedés alkalmazása indokolatlan.

A vádlottakkal szemben kízabott joghátrány így enyhe, I.r. vádlott esetében a büntetés mértékét a büntetési tételkereten belül, de annak alsó határához közeli mértékben indokolt meghatározni, a közügyektől eltíltás tartamát pedig ehhez igazítani, míg III.r. vádlott esetében intézkedés alkalmazása helyett pénzbüntetés kízabását tartja indokoltnak.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF. 477/2018/4. számú átiratában az ügyészségi fellebbezést azonos tartalommal tartotta fent azzal, hogy a fellebbezések irányára tekintettel a tényállás megalapozottsága nem vizsgálható.

Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének a szükséges részletességgel eleget tett, a megállapított tényállásból helyesen következtetett a vádlottak bűnösségére, és a bűncselekmények minősítése is megfelelő.

I.r. vádlott esetében azonban helytelenül rögzítette az előzetes letartóztatás befejező és a házi őrizet kezdő napját, mert a Budai Központi Kerületi Bíróság 43.Bny.3520/2016/2. számú végzésével az előzetes letartóztatás meghosszabbítására irányuló ügyészi indítványt elutasította, a gyanúsított előzetes letartóztatását megszüntette, és házi őrizetét rendelte el, mely végzés ellen az ügyész fellebbezést jelentett be, a fellebbezés pedig ebben az esetben halasztó hatályú. Tekintettel arra, hogy a Fővárosi Törvényszék az elsőfokú bíróság végzését a 2016. szeptember 20. napján kelt, 27.Bnf.11.185/2016/2. számú végzésével hagyta helyben, így az előzetes letartóztatás csak a meghosszabbítás nélküli lejárát napján, így 2016. szeptember 13. napján szűnt meg.

Az elsőfokú bíróság a váddal egyezően rögzítette, hogy I.r. vádlott 2014-2016. években legalább 4-5 alkalommal adott el alkalmanként 1-2 gramm marihuánát tanúl részére, adagonként 2000 Ft-ért, ebből következik, hogy a kábítószer értékesítéséből 10.000 Ft-ra tett szert, melyre a Btk. 74.§ (1) bekezdésének a./ pontja alapján vagyoneklobzást kell elrendelni.

A járulékos rendelkezések törvényesek. A büntetéskiszabás körében értékelendő körülményeket helyesen tárta fel a bíróság, de a kiszabott büntetés eltúlzottan enyhe, így indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, és I.r. vádlottal szemben a vagyoneklobzás elrendelése mellett hosszabb tartamú szabadságvesztést szabjon ki, és a kényszerintézkedésre vonatkozó adatokat helyesbítse, III.r. vádlottal szemben pedig pénzbüntetést szabjon ki.

Az ítélet ellen I.r. vádlott és védője enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést. Fellebbezésének indokolásában a védő arra hivatkozott, hogy I.r. vádlottal szemben egyéb büntetőeljárás nem indult, élettársi kapcsolatban él, bejelentett munkaviszonyból származó jövedelme van, törvénytisztelő életmódot folytat. A kábítószer mennyisége alig haladta meg a jelentős mennyiséget, mely körülményt nem vette kellő súllyal figyelembe az elsőfokú bíróság. E körben hivatkozott a Fővárosi Ítéltáblának egy másik ügyben hozott döntésére, ahol a hasonló személyi körülményekkel rendelkező vádlottat felfüggesztett szabadságvesztésre ítélte a bíróság, egy másik ügyben pedig a szabadságvesztést az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításával már szinte teljes egészében kitöltötte az a vádlott, akit 3 év szabadságvesztésre ítelt a bíróság. Előadta még, hogy bár a bíróság súlyosító körülményként értékelte a 2 évig tartó elkövetést, de ezalatt mindösszesen 3-4 alkalommal alkalmanként 1-2 gramm marihuánát értékesített a vádlott, így ez tévesen került súlyosító körülményként figyelembe vételre. A cselekmény elszaporodottságával, mint egyetlen súlyosító körülménnyel szemben áll az, hogy a kábítószer mennyisége éppen hogy túllépte a jelentős mennyiség alsó határát, a vádlottnak fel nem róható időmúlás, a rendezett személyi körülményei, és az, hogy vele szemben a cselekmény elkövetése óta sem indult büntetőeljárás. Ennek megfelelően a végrehajtásában hosszabb próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés is visszatartaná a vádlottat a további bűncselekmények elkövetésétől, vele szemben ennél súlyosabb büntetés szükségtelen, a végrehajtandó szabadságvesztés eltúlzott.

III.r. vádlott védője beadványában előadta, hogy egyetért azzal az elsőfokú bíróság által kifejtett érveléssel, mely szerint a büntetés célja legeredményesebben a próbára bocsátással érhető el, mert

amennyiben ezalatt újabb bűncselekményt elkövetne a védenccé, akkor a most elbírált cselekmény miatt is tényleges büntetéssel kell számolnia. Így az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A fellebbezések nem megalapozottak.

A Fővárosi Ítéletábrá az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 598.§ (2) bekezdése alapján tanácsülésen bírálta felül. Mivel a fellebbezéseket a Be. 583.§ (3) bekezdésének a./ pontja alapján kizárólag a kiszabott büntetés vagy az alkalmazott intézkedés neve, mértéke és tartama miatt jelentették be, ezért a másodfokú bíróság a Be. 590.§ (3) bekezdése alapján az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezéseit bírálta felül, az (5) bekezdés alapján vizsgálva az ott hivatkozott eljárási szabályok megtartását, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezést.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy a Fővárosi Törvényszék a vizsgálat tárgyát képező eljárási szabályokat megtartotta, a tényállásból okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, és a bűncselekmények minősítése is törvényes.

Az elsőfokú bíróság feltárta, és súlyuknak megfelelően értékelte a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket.

Kétségtelen tény, hogy a bűncselekmény elkövetése óta bekövetkezett időmúlás I.r. vádlott esetében a megállapított bűncselekmény tárgyi súlyához mérten nem kiemelkedő tartamú, azonban helyesen értékelte az elsőfokú bíróság nyomatékkal azt, hogy I.r. vádlott az előzetes fogvatartásból történt szabadulása óta rendezett, törvényszerű életmódot folytat, így vele szemben hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása megtorló jellegű lenne, illetve azt is helyesen értékelte a vádlott javára az elsőfokú bíróság, hogy a megállapított minősítéshez képest a jelentős mennyiség alsó határát kis mértékben haladja meg a kábítószer mennyisége, melyet ugyancsak a vádlott javára indokolt értékelni, így megalapozott az enyhítő rendelkezés alkalmazása, és a büntetési tétel alsó határánál rövidebb tartamú szabadságvesztés kiszabása. Ezzel a bíróság valamennyi, a vádlott javára értékelendő körülményt figyelembe vett, azonban ennél rövidebb tartamú szabadságvesztés kiszabása már súlytalan lenne, így a másodfokú bíróság nem osztotta az enyhítésre irányuló védői fellebbezést sem. A két éven át tartó elkövetési időszak súlyosító körülményként értékelése is indokolt, mert nem csak az róható I.r. vádlott terhére, hogy tanúl-nek 4-5 alkalommal értékesített alkalmanként 1-2 gramm marihuánát, hanem az is, hogy a lakásában továbbértékesítés céljából a jelentős mennyiség alsó határát meghaladó tiszta hatóanyag tartalmú kokaint és extasy tablettát, valamint a kábítószer kiadagolásához szükséges tárgyakat tartott. Megjegyzi még a másodfokú bíróság, hogy a bíróság más ügyben hozott határozata a bünteteskiszabás körében sem köti a bíróságot, illetve minden ügyben egyedileg, az adott cselekményhez és az adott vádlotthoz köthető tárgyi és alanyi körülmények alapján kell a büntetést kiszabni, így nem bír relevanciával, hogy hasonló ügyben másik vádlottal szemben a bíróság milyen büntetést szabott ki.

Nem osztotta a másodfokú bíróság az ügyészégi álláspontot III.r. vádlott esetében sem, az intézkedés alkalmazása kapcsán mindenben egyetértett a Fővárosi Törvényszék által kifejtettekkel. III.r. vádlott terhére egy jóval enyhébb tárgyi súlyú vétség volt megállapítható, ezért a büntetett előélete, és a kábítószerrel összefüggő bűncselekmények speciális természete alapján az egyéni prevenciót jobban szolgálja egy olyan intézkedés alkalmazása, mely hosszú távon sarkallja a vádlottat a törvényszerű életmódra, szemben egy olyan büntetéssel, mely ugyan azonnali joghátrányt jelent, de utána már a büntetés következményeivel nem kell számolnia.

A vagyonelkobzás kapcsán azt emeli ki a Fővárosi Ítéltábla, hogy a tényállás hozzátétőleges adatot tartalmaz arra nézve, hogy hány alkalommal és mennyi marihuánát értékesített I.r. vádlott tanúl részére, ezért az ennek alapján meghatározható minimum bevétel mindössze 8.000 Ft , mely összeg alacsonysága nem indokolja a vagyonelkobzás alkalmazását.

Az elsőfokú bíróság helyesen döntött az előzetes fogvatartás, valamint a házi őrizet beszámításáról I.r. vádlott esetében, azonban alapos az az ügyészségi hivatkozás, mely szerint az előzetes letartóztatás utolsó, és a házi őrizet első napja helyesbítésre szorul. E körben az ügyészség által a kényszerintézkedés tárgyában hozott határozatokkal összefüggésben rögzítettek helytállóak, és a másodfokú eljárásban beszerzett büntetés-végrehajtási adatok szerint I.r. vádlott 2016. március 13. napjától 2016. szeptember 13. napjáig volt előzetes letartóztatásban, így a házi őrizet kezdő napja 2016. szeptember 14. A másodfokú bíróság ezen felül pontosította az őrizet utolsó napját, valamint megjelölte a korábbi lakhelyelhagyási tilalmat felváltó – hatályos jogszabályok szerint – bűnügyi felügyelet utolsó napját.

A közügyektől eltiltás a Btk. 33.§ (2) bekezdése alapján mellékbüntetés, így a másodfokú bíróság ezt is feltüntette.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb, felülbírálat tárgyát képező rendelkezései törvényesek, így azt a másodfokú bíróság nem érintette.

A fentiek alapján a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be. 598.§ (2) bekezdése alapján tanácsulésen a Be. 605.§ (1) és (5) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2019. év április hó 18. napján

Dr. Lassó Gábor
a tanács elnöke

Radnainé Dr. Solymosi Viktória
előadó bíró

Dr. Kósa Zsuzsanna
bíró

A Fővárosi Törvényszék 28.B.686/2018/42. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.64/2019/8. számú végzésével történt helybenhagyás folytán 2019. április 18. napján jogerős és végrehajtható.

Dr. Lassó Gábor
a tanács elnöke